

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ ਜੇ.
ਮੱਘਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ
1999 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 15771
ਸਤੰਬਰ 26, 2016

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1970—ਖੰਡ 1, ਭਾਗ 1— ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ—ਬਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਸਾਰੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ , ਕਾਫ਼ੀ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਸ਼ਾਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, 1 ਸਟ ਕਲਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 03 ਅਗਸਤ, 1998 ਦਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਪਿਛਲੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਰਟਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਹਾਲੀ ਦੀ।

(ਪਰਾ 35)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਸ.ਕੇ.

ਏਪੀਐਸ ਮਾਨ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਸਬ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਸੁਨਾਮ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਜ਼ੀਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕੇਸ FIR ਨੰ. 228 ਮਿਤੀ 11 ਦਸੰਬਰ 1985 ਸੀ। ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਥਾਣਾ ਸੁਨਾਮ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ 409, 466 ਅਤੇ 471-ਏ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਸੁਨਾਮ ਦੁਆਰਾ 01 ਸਤੰਬਰ, 1989 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ

ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 409 ਅਤੇ 477-ਏ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ 26 ਸਤੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫੈਸਲਾ 03 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਨੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਤੋਂ ਬੇਕਸੂਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਕਿਉਂਕਿ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ, ਵਾਧੇ, ਤਰੱਕੀ, ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਅੰਤਰ ਸਮੇਤ ਇਤਫਾਕਿਕ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 03 ਅਗਸਤ, 1998 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਕੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਕਿਸਮ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਕੇ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਭੱਤੇ ਦੇ ਅੰਤਰ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 1, ਭਾਗ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 7.3 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਭੱਤੇ, ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜ਼ਬ ਮੌਕਾ ਦੇ ਕੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਸੰਬਰ 1985 ਤੋਂ 26 ਸਤੰਬਰ 1989 ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ

ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਭੱਤੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਰਥਹੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰਭਾਨ । 'ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 23 ਦਸੰਬਰ, 1976 (ਪੀ-5) ਦੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 03 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਤੋਂ 03 ਅਗਸਤ, 1998 ਨੂੰ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਘਰੇਲੂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ, ਅਦਾਲਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲੰਮੀ ਸੁਣਵਾਈ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਯਮ 7.3 (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

“ਜਿੱਥੇ ਮੁੜ-ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਉਪ ਨਿਯਮ (6) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ, ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ" ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਪੀਸੀਐਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7.3 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਅਜਿਹੇ' ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ (ਪੂਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ) ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ 'ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ' ਮੁਅੱਤਲ ਭੱਤੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਯਮ 7.3 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮਾਂ (6) ਅਤੇ (7) ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(5) ਫਿਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ

ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (2) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਅਪੀਲ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪ ਨਿਯਮ (6) ਅਤੇ (7), ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੌਤਿਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ (ਪੂਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ) ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ, ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ।"

(6) ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ -

"ਉਪ ਨਿਯਮ (2) ਅਤੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੌਤਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਭੌਤੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"

(7) ਉਪ-ਨਿਯਮ (7) ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਉਪ ਨਿਯਮ (2) ਜਾਂ ਉਪ ਨਿਯਮ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਨਿਯਮ 7.2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਣਯੋਗ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੌਤਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

(8) ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 1.9.1989 ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 3.1.1998 ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਭੱਤੇ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

"(i) ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ (3.1.1998) ਤੋਂ ਮੁੜ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ (3.8.1998) ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ)

(11) ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ (ਦਸੰਬਰ 1985) ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ (1.9.1989) ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਭੱਤੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(iii) ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ (1.9.1989) ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ (3.1.1998) ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਭੱਤਾ।"

(10) ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਦਾ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ 'ਤੇ 18% ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਹੈ।

ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਪ੍ਰਤੀ।

(11) ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 1510 ਮਿਤੀ 17 ਨਵੰਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਸੰਗਰੂਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਏਜੰਸੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਝੂਠੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 1979 ਤੋਂ 1982 ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਨਜ਼ੀਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਉਹ ਖਾਤੇ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਚੈਕਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੋਸਟ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਪੰਨਾ 19 'ਤੇ 29 ਮਈ, 1982 ਨੂੰ ਸੀ. ਨੰ. 179-ਏ, 180 ਅਤੇ 181 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤਿੰਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਕਾਨੂੰਨਗੋ ਨੂੰ 10-10 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਉਕਤ ਅੰਕਾਂ। 10 ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਤਿੰਨ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 50-50 ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 120 ਰੁਪਏ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਗਬਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ। 120/- ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 409, 466 ਅਤੇ 477-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(12) ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੋਸਟ ਵਾਊਚਰਜ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਨਾਮ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੱਟਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਗਬਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(13) ਕੇਸ ਲੜ ਰਹੇ ਡੀ.ਐੱਫ.ਐਸ.ਜੇ., ਸੰਗਰੂਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 26 ਮਈ, 1998 ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਰਖਾਸਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ/ਤਨਖਾਹ

ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਕਾਇਆ ਕਿਸਮ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਮਿਤੀ 26 ਮਈ, 1998 ਦੀ ਚਿੱਠੀ Annex R-1/L ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸਦਾ ਸਹੀ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ।

(14) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਵਚਨਬੱਧਤਾ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਚਰਣ. ਇਸ ਲਈ, ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ:

“ ਸਰ ,

ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 3.1.1998 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਤੀ 21.4.1998 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਬਕਾਇਆ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਛੁੱਟੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਵਾਂਗਾ।

ਮਿਤੀ:- 26.5.1998।

ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲੇ,

ਮੱਘਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਧਰੀ।

(15) ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤਿਆਗ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੁਝ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 03 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਨੂੰ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਵਿਰੋਧ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ 26 ਮਈ, 1998 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਛੁੱਟੀ ਮੰਨ ਕੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ 03 ਅਗਸਤ 1998 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(16) ਇਹ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਲ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 13 ਸਾਲ ਬਿਤਾਏ ਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(17) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਂ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ

ਦੀ ਇੱਕ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਜੀਵ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਚਨ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਬਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਸੀ। ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਬੇਦਾਅਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਰਟਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ।

(18) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬੀ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ², ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਬਨਾਮ ਕੋਲਾ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ, ਰਸਾਇਣ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਫੈਰਸ ਧਾਤਾਂ (ਮਾਈਨ ਅਤੇ ਧਾਤੂ ਵਿਭਾਗ) ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਜਾਂ ਇਹ ³ ਕਿ ਇੱਕ ਦਾਖਲਾ ਜੋ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ ਹਸਤਾਖਰਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ। ਛੁਪਾਉਣਾ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਾਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਰੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲੀ।

(19) 26 ਮਈ, 1998 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਬਾਅ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਅਣਜਾਣੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੀਮਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹਕੀਕਤ ਤੋਂ ਤਲਾਕ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਆਖਰਕਾਰ, ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ Annex P-5 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ, ਨਿਯਮ 7.3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਿਆਦ ਨੂੰ

ਬਕਾਇਆ ਕਿਸਮ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਛੁੱਟੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 1989 ਤੋਂ 1998 ਤੱਕ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਦੁਆਰਾ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦਾ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਹਰਿਆਣਾ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 'ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ, 1988 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਈਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਆਖਰਕਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮਾਣ ਨਾਲ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(20) ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਨਿਰਦੋਸ਼ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ। ਪਰ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਮਾਣਯੋਗ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਸਿਧਾਣਾ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ 'ਕਿ ਬਰੀ ਹੋਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਨਾਗ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ। 'ਅਤੇ TNCS ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ. ਲਿਮਿਟਡ, ਬਨਾਮ ਕੇ.ਮੀਰਾਬਾਈ '। ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਕੇਸ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੱਥੇ ਸਿਧਾਣਾ, ਨਾਗ ਅਤੇ ਮੀਰਾਬਾਈ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤੀ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਗੈਰ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ।

(21) ਐਮ. ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਇਡੂ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ ਦੇ 'ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਗੇ

42005 (1) SCT 576 (DB)
5(1997) 4 SCC 385
6(2005) 7 SCC 764
7(2006) 2 SCC 255
8ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 240

। ਉਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1953, ਖੰਡ 1, ਭਾਗ 1 [1970 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ] ਦੇ ਨਿਯਮ 7.3 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੁਕਮ

ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਡੀ. ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ।

(22) ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲੈਂਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ, ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ¹⁰ਹਰਿਆਣਾ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਯਮ 7.3 ਅਤੇ 7.5 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਰੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮੁਅੱਤਲ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਵਿੱਚ ਉਹ ਈਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ¹¹, ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਡੀਐਚਬੀਵੀਐਨ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ¹², ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਡੀਐਚਬੀਵੀਐਨਐਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ¹³, ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਨੈਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ¹⁴ਆਖਰੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਉੱਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਨੈਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ [ਨੈਨ] ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਨੈਨ ਦੀ ਅਸਰਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਣਛੋੜਜੀ ਚਤੁਰਜੀ ਠਾਕੋਰ ਬਨਾਮ

9ਏਆਈਆਰ 1972 ਐਸਸੀ 2472

102001 (2) SCT 696

112012 (2) SCT 209

122016 (3) SCT 738

132016 (3) SCT 511

142014 (1) SCT 557: 2014 (13) RCR (ਸਿਵਲ) 295

ਸੁਪਰਡੈਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਗੁਜਰਾਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਬੋਰਡ ¹⁵ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਜੈਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਮਲ ¹⁶ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ।

ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ

(23) ਚਰਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ¹⁷ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਖਲਾ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(24) ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਵਿੱਚ ¹⁸ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰਾ.9 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

"9. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਨੰਦੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਹਿਦ ਲਿਆ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਭਾਗ II ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬੇਚੈਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੱਤਰ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਜਾਂ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਖਲਾ ਦਾਖਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਪੱਤਰ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦਸੰਬਰ 1971 ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਕੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਚਿਤ ਤਨਦੇਹੀ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਾਮੀਆਂ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਫਾਰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀੜਤ ਸਨ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ।

15ਏਆਈਆਰ 1997 ਐਸਸੀ 1802: (1996) 11 ਐਸਸੀਸੀ 603

16ਏਆਈਆਰ 2004 ਐਸਸੀ 1005

172005 (4) ਲਾਅ ਹੇਰਾਲਡ (P&H) (DB) 637

18ਏਆਈਆਰ 1976 ਐਸਸੀ 376

(25) ਫਿਰ, ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਸਵਰਗੀ ਮਾਨਯੋਗ ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਬਾਨੇਸਰ¹⁹ ਵਿੱਚ ਜੋ . ਇਹ ਹਰਿਆਣਾ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ, 1973 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਲੇਪਸ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਡੀਲਰ ਨੇ ਖੁਦ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 25% ਖੇਤਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਕਿ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ 28 ਮਈ, 1980 ਨੂੰ ਸਬ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਣਜਾਣਤਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਥਿਤੀ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਮੁੜ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਖਲਾ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡੀਲਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਈਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦਿੱਤੀ। ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਪੱਖ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(26) ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਰੇ ਵੱਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਪੀ.ਆਰ. ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ ਬਨਾਮ ਮਾਰੂਤੀ ਬਲਰਾਮ ਹਿਆਬਤੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ²⁰। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਭਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ: -

" 8. ਚੋਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ

- ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨ ਅਤੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਐਸਟੇਪਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪੈਸ (ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀਬਲ ਐਸਟੇਪਲ) ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਹੈ ਜੋ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਉਸ ਨਿਯਮ

ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਚੁੱਪ ਕਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਬੋਲੇ, ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। (ਬਲੈਕਜ਼ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, 5 ਵੀਂ ਐਡਨ.)

9. ਇਹ ਹੁਣ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਐਸਟੋਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਾਅ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਨੇ ਇਵਾਨਸ ਬਨਾਮ ਬਾਰਟਲਮ 6 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਦਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਿਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਕੌਟ, ਐਲਜੇ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਦੇ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਮੰਗ ਕੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਐਟਕਿਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:

“ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਣਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਧਿਰ, ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਭ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਜੋ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਟੇਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਚੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

10. ਕਿਲੋਵੇਨ ਦੇ ਲਾਰਡ ਰਸਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ:

“ਮੇਰੇ ਲਾਰਡਸ, ਮੈਂ ਇਸ ਥਿਊਰੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਬੇਚੈਨੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ (ਜੋ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ), ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ. ਇਸ ਦਾ ਅਮਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ

ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੋਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਰਫ ਉਸ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

11. ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਾਅ। ਜੇਕਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸਟੇਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੁਕਮ ਜਿਉਂਦਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਲਚਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।

12. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਹਾਏ ਅਤੇ ਵੈਕਟਚਲਾ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਟਾਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(27) ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ, ਮੇਰਾ ਇਹ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅੱਖ ਝਪਕਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਕਾਰਜ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਟਾਪੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਕੰਮ ਸੀ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਤਰਕ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ

ਆਪਣੇ ਘਰ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਫਲਤਾ ਜੇ ਜੱਜ ਕਿਸੇ ਮਾਤਹਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਿਸੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪੱਖ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿਆਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਹੁੰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਡਾ.

ਜੇਕੀਲ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਹਾਈਡ।

(28) ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਜ਼ਖਮ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੱਟ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਇਸ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਝੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਵਚਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਜਗਵੇਦੀ 'ਤੇ ਝੁਕਣਾ, ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੀਮਤੀ ਮੁਦਰਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ। ਇਹ ਉਹ ਧੜਕਣ ਵਾਲਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੇਂਦਰੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਾਣੀ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰੇਜ਼ੋ ਨਾਥ ਗਾਂਗੁਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਦੂਰਗਾਮੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਡਿੱਗੇ, ²¹ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਅਨੁਚਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਟਰੈਕਟ-ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮਿਆਦ ਦੀ ਬਿੰਦੀ ਵਾਲੀ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਾਨੰਤਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਹੀ ਅੰਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(29) ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅਜੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੰਡੋ ਹੈ, ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ, ਵੱਡੀ ਰਾਹਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਲਾਰਡ ਡੇਨਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਲੇਇਡਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਬੰਡੀ ²² ਮੈਂ ਯੂ ਟ੍ਰੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਬੰਡੀ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਤਬਾਹੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬੰਡੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਵੀਨਤਾਕਾਰੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ

ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। . ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕਰਜ਼ਾ ਨਾ ਮੋੜਨ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਸਿੱਟਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਕਿ ਖੇਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਾਰਡ ਡੇਨਿੰਗ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮ ਛੁਟਕਾਰਾ ਵਾਂਗ ਨਿਆਂਇਕ ਨਵੀਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੰਡੀ ਵਰਗਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਲਈ ਸਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤ ਸਮਝ ਦੇ ਲੇਬਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਲਈ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਸਬ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਸੰਗਰੂਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜੱਜ, ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸੁਨਾਮ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਪ੍ਰਾਪਤੀਯੋਗ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਮਰਪਣ ਜਾਂ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੋਵੇਗੀ।

(30) ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜੱਜ-ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕੰਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸੀ। ਪਿਛਲੀ ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਅਤੇ ਹੱਥੋ-ਹੱਥੀਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ। . ਜੇ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਪਾੜ ਕੇ ਕੂੜੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਮੁਰਦਾ ਫਾਈਲ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿਚੋਂ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਇਹ ਬੁਰਜ ਉਸ ਜੱਜ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਨਾਲ ਵਾਉਚਰਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(31) ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਪੀ.ਐਸ. ਮਾਨ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਉੱਦਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(32) ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਜ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਿਆਗ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ

ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹਾਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਬਕਾਏ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਗਲਤ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਕੰਮ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਦਲੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲਾਭ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਸੁਨਾਮ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਟਾਫ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਅਪੀਲ ਘਰੇਲੂ ਸੈਦਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਫਲ ਹੋਈ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਹਤਰ ਅਨੁਕੂਲ ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਚਿਹਰਾ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(33) ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਬਾਰੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(34) ਕੁਝ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਯੋਗਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਬਿੰਦੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤੋਂ ਹਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਬੈਚ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ, ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵੀਨਾ ਕੁਮਾਰੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ²³:-

“4. ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਬੈਚ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ 28 ਜਨਵਰੀ, 2005 [ਅਨੇਕਸ ਪੀ-7] ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਤਤਕਾਲ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੂਨ 2016 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਾਇਰਿਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

5. ਨਾ ਭੁੱਲਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ

ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰੋਜ ਭੱਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗੀ।

6. ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਗ ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਣਉਚਿਤ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਬਿੰਦੀ ਵਾਲੀ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਖੁੱਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14, 16 ਅਤੇ 311 ਅਤੇ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ, ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਲਟ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਦਬਾਅ ਚੰਗਾ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਮਾਨ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਨੌਕਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਰਗ ਲਈ ਸਾਈਨ ਅੱਪ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗ੍ਰੇਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਹੀ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਹਿਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬੈਚ ਤੋਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਨੌਕਰੀ ਗੁਆਉਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(35) ਕਾਫੀ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਅਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ

ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 03 ਅਗਸਤ, 1998 ਦਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਮੁਦਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਪਿਛਲੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਰਟਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਹਾਲੀ ਦੀ।

(36) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਇੱਕ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 300A ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਖਲਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, "ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ" ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ 7.3 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(37) ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ 27 ਨਵੰਬਰ, 2009 ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬੇਅੰਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਲੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(38) ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 07 ਨਵੰਬਰ, 2012 ਦੇ ਆਰਡਰ ਰਾਹੀਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਇਮ ਸੀ।

(39) ਪਿਛਲੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮਾਂ/ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਐਲਆਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . 12 ਮਈ, 1998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬੰਧਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਜੋ ਮਰਹੂਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਇਹ ਪੱਤਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ/ਐਲਆਰਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(40) ਇਹ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਏ ਗਏ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਝੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਵਿਦਵਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮੁਦਰਾ ਮੁੱਲ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਾਰਸਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਕਾਏ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(41) ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 15,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਮਰਹੂਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੱਘਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਅਤੇ ਐਲਆਰਜ਼ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਲਾਗਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਰੋਤ ਤੋਂ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਤੋਂ, ਮਰਹੂਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਲਈ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸੈਸ਼ਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। LR ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਤੇਜਿੰਦਰਬੀਰ ਸਿੰਘ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ